

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.430 van 16 juli 2015
in de zaak A. 216.277/XIV-36.524**

In zake : 1. XXXXX
 2. XXXXX
 3. XXXXX
 4. XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bruno Soenen
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Vaderlandstraat 32
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 26 juni 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 146.412 van 27 mei 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 2 juli 2015aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest op omstandig gemotiveerde wijze vast dat er niet aannemelijk wordt gemaakt dat eerste verzoeker omwille van zijn zoon actueel zou worden gevisieerd, dat aan het asielrelaas van de verzoekers, en aan de problemen naar aanleiding van veroordeling van de zoon/broer,

geen geloof kan worden gehecht en dat de subsidiaire beschermingsstatus niet wordt toegekend. De verzoekers tonen geen schending aan van artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’. Met bovenstaande vaststellingen maakt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen immers net aannemelijk “dat vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft zich daarbij gesteund op de vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen die de verzoekers hebben afgelegd over de problemen die hen er toe hebben gebracht hun land van herkomst te verlaten en op de informatie die zich in het administratief dossier bevindt. Waar de verzoekers aanvoeren dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het feit negeert dat zij in eerste instantie tot een risicogroep behoren omwille van hun link met de rebellen, gaan zij voorbij aan de vaststelling in het bestreden arrest dat “verzoeker zijn vrees voor de autoriteiten omwille van zijn hulp aan de rebellen niet aannemelijk maakt gezien uit zijn verklaringen blijkt dat hij hierover door de autoriteiten nooit werd ondervraagd omdat deze hier niet van af wisten en dat hij geen indicaties heeft dat hij gezocht wordt naar aanleiding van zaken die zich 14 jaar terug afspeelden”. De verzoekers beogen voor het overige met een feitelijke uiteenzetting aan te tonen dat zij tot een risicogroep behoren, dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben en dat zij wel degelijk vervolging dienen te vrezen bij een terugkeer naar hun land van herkomst. Dergelijke uiteenzetting raakt echter de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 800 euro, elk voor een vierde.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zestien juli tweeduizend vijftien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams